

JAC

nº 101 4483

GEDOC
FONS
A. VILADOT

PER UN
SOCIALISME
D'AUTOGESTIO
GLOBAL

JOVENTUTS
AUTOGESTIONARIES
de UAB
CATALUNYA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
EBC

PER UN SOCIALISME D'AUTOGESTIO GLOBAL

L'alternativa de les JOVENTUTS AUTOGESTIONARIES DE CATALUNYA (J.A.C.).

Catalunya es troba ja a l'hora zero de la seva identitat política com a poble conscient i democràtic.

Després del feixisme, resta gairebé tot per fer. A Catalunya el pas, el salt que representarà la fi de la dictadura i el neixement d'una nova era no és ja l'angoixós esbisme de fa uns anys.

La lluita popular es desenvolupa per part del poble català a tots els sectors de la nostra societat. I les organitzacions populars són les que jüguen un paper més important en aquesta lluita per la llibertat, ja que els seus militants formen part de l'autèntic poble. L'empenta política ha de partir doncs, d'aquestes organitzacions de masses, imparable força política popular.

Entre aquestes organitzacions de masses i populars neix avui JOVENTUTS AUTOGESTIONARIES DE CATALUNYA.

QUE ES J.A.C.?

Les joventuts Autogestionàries de Catalunya són una organització política juvenil que té la missió de despertar inquietuts polítics dins de la joventut, ensenyar-li el camí de la lluita per resoldre els seus problemes i mobilitzar-la en el procés general de la lluita per la llibertat i el socialisme, és a dir, incorporar les masses juvenils a les tasques de la revolució.

Tenen la mateixa alternativa ideològica que el Partit Carlí de Catalunya, les seves mateixes finalitats, es a dir, la lluita per l'abolició de les classes socials, per l'abolició de l'explotació de l'home per l'home, la construcció del socialisme d'autogestió global mitjançant la conquesta del poder per les masses treballadores sota la direcció de la classe obrera, del proletariat.

QUE ES L'AUTOGESTIO?

Autogestió significa etimològicament control, direcció i realització de tot procés per les persones que hi són implicades. Desenvolupant més la idea, l'autogestió implica que els participants en una empresa comuna dirigeixin la seva realització, tant en l'origen de la idea com en la seva conclusió pràctica, mitjançant organismes i sistemes de control i participació preestablerts.

Pot considerar-se com la democràcia perfecta. Implica la renúncia en el possible als mètodes de representació (democràcia indirecta) en favor de l'exercici directe dels seus drets per part de la persona. Es reconeix a tothom el dret i la necessitat de participar en les decisions que li afecten.

El reconeixement del dret suau esmentat implica una igualtat de totes les persones i una llibertat social i individual. L'autogestió requereix també unes condicions subjectives dels participants, del tipus de la fraternitat que substitueixin les motivacions egoïstes per les de solidaritat i servei.

El d'autogestió es un plantejament revolucionari que canvia tots els supòsits d'organització social. Elimina el poder individual, canviant les relacions de poder actuals i suprimint-hi els mètodes d'obtenció i aplicació.

Es un concepte que a les seves concrecions reals té una gran flexibilitat donat el seu caràcter dinàmic i gens dogmàtic. Aquesta característica fa que estigui obert a les suggerències sense altre límit que l'acceptació popular.

UNA ALTERNATIVA CONCRETA

L'autogestió, proposta global d'un nou sistema d'organització social, econòmica i política, és una alternativa, on el plantejament de la qual es desempenyat per les organitzacions polítiques. Però, malgrat la seva extensió teòrica que abarca des de Proudhon fins a persones com Garaudy i Ota Sik i de la seva influència sobre els plantejaments de molts d'altres partits polítics solament uns quants l'han inclosa al seu projecte de societat; entre aquests partits destaquen el PSU francès i a l'Estat espanyol el Partit Carlista.

"Joventuts Autogestionàries de Catalunya", es defineix com una organització revolucionària de masses, socialista d'autogestió global i planteja al poble català com a partida vers un plantejament revolucionari mundial, l'autogestió com a base de la societat.

Les característiques essencials d'aquesta autogestió són, el seu enquadrament dins d'un marc socialista i el seu caràcter global.

SOCIALISTA.

El sistema actual de la propietat privada dels medis de producció i canvi és un obstacle insalvable per a la realització de l'autogestió: per la seva mateixa naturalesa nega el dret dels treballadors a disposar del poder de decisió. S'ha de posar fi a aquest sistema, però no n'hi ha prou amb una socialització dels medis de producció i canvi, es necessita que la propietat col·lectiva sigui posada en mans de tota la societat.

GLOBAL.

L'autogestió és un concepte que abasta la seva coherència quan s'aplica a nivell global de tota la societat i a nivell de cadascuna de les manifestacions de la vida en comú. Es doncs necessari que abarqui tots els àmbits socials de realització política del poble: l'econòmic, el polític i l'administratiu o territorial.

ECONOMIA.

A nivell econòmic es parteix d'un socialisme que suposa la desaparició de la propietat privada dels medis de producció: la propietat correspondria a tota la societat en el seu conjunt i seria exercida pels treballadors de l'empresa d'acord amb les directrius globals del PLA econòmic.

Les vies de la participació, serien dues: l'empresa i el sindicat.

L'EMPRESA.

Dins de l'empresa la forma d'organització podria seguir el model Iugoslau. Ara bé, els treballadors de l'empresa no decidirien el que s'ha de produir, sino que seguirien les directrius marcades per tota la societat en el Pla econòmic global.

EL SINDICAT.

Seria únic, estructurat per rames de producció. La seva organització podria ser esglaonada segons els seus àmbits d'influència (empresa, municipi, comarca, nació, federació).

Les seves funcions serien dues; una reivindicativa, representant totes les forces de treball; una altra creativa

d'elaboració del pla econòmic a nivell de tota la societat .

Per evitar un desenvolupament econòmic desequilibrat i conflictiu, es veu la necessitat d'un Pla econòmic general flexible, que enfoqui la producció cap a la satisfacció de les necessitats marcades per tota la societat.

a) - Elaboració.

L'elaboració es faria passant les propostes dels treballadors a través del sindicat, en una ascensió gradual de la base al cim, de síntesi en síntesi.

L'elaboració darrera dins del sindicat tindria la validesa d'una proposta que haurà d'ésser aprovada per la Cambra Federal, composta per representants del Sindicat, dels partits polítics i de les Nacionalitats.

L'AUTOGESTIO DE L'EMPRESA SIGNIFICA LA SUSTITUCIO DE LA DICTADURA DEL CAPITAL PER LA REPUBLICA DEL TREBALL, A ON LA ECONOMIA ES DIRIGIDA PELS MATEIXOS TREBALLADORS.

b) - Aplicació.

El Pla s'aplicarà descentralitzadament tant en el que concerneix a les col·lectivitats territorials com en el si dels diversos sectors i rames d'activitat.

EL MERCAT.

En una societat autogestionada el mercat no ha de ser el principi de funcionament de l'economia, sinó una manera de respondre a certes necessitats, de regularitzar la producció dels béns de consum mes corrents, i sobre tot ha de ser el lloc on l'empresa i els consumidors potencials d'un producte puguin dialogar.

Aquest mercat estaria controlat en els seus punts més difícils o conflictius , no pels grups econòmics en presència, sinó per la societat Arbitre del joc de les empreses econòmiques.

EL SALARI.

No seria principi de desigualtat social, hi hauria un salari molt igualat per a totes les funcions socials, distribuït segons el criteri: "a cadascún segons les seves necessitats, de cadascún segons la seva capacitat.

CONCLUSIO.

El treball és un valor que es produeix a l'empresa i l'home consumeix a diari. No es una activitat denigrant per la seva penositat, sinó pel que ha significat d'enagenació de la personalitat. En una economia socialista el treball ha de ser activitat enriquidora i d'aportació.

POLITICA.

Quelcom consustancial de tota la vida de la persona és el seu aspecte sociològic.

Una societat socialista autogestionària haurà de proposar una via de participació a aquesta faceta fonamental de l'individu.

Aquesta via la constitueixen els partits polítics de masses, que conformant la Cambra Política, tindrien com a missió fonamental elaborar alternatives a les diferents problemàtiques de la vida social.

Una de les característiques de la societat autogestionària -una dificultat, sens dubte, però també una inestimable riquesa- és acceptar totes les ideologies i enfrontaments. Diem una riquesa, perquè a mesura que els homes puguin expressar lliurement aquests problemes sorgirà la valentia i voluntat de superar-los, llimant diferències i elaborant alternatives dins dels partits.

Aquests Partits no tindrien més limitació que la que de llurs membres militessin en llurs files. No seria, doncs, un vot donat a cegues, o elegit entre unes quantes opcions en un moment concret, sinó una elecció conscient assumida i participada per llurs membres dia a dia.

Aquesta cambra política seria part integrant de les diferents cambres territorials (municipal, comarcal, nacional i federal).

L'AUTOGESTIO IDEOLOGICA ES LA LLIBERTAT POLITICA I SUPOSA UNA ESTRUCTURA DE PARTITS DE MASSES, ON ES PROMOCIONI A LLURS MEMBRES I NO A LLURS CANDIDATS. SONT COLLECTIVITATS VIVES I NO MAQUINES ELECTORALS.

ADMINISTRATIVA O TERRITORIAL.

En el marc d'una administració, JAC RECONEIX el fet de la pluralitat de pobles i nacionalitats que avui integren l'Estat espanyol i propugna per a tots ells l'autodeterminació sense restriccions, acatant qualsevol decisió per la que el poble optarà en un marc de llibertat.

Ara bé, la proposta de "Joventuts Autogestionàries" és la d'un estat resultant de la lliure federació de les diferents nacionalitats existents en l'Estat, sota els pre-supòsits que aquesta federació es marqués.

L'autogestió dins d'aquest estat federal es realitzaria mitjançant la descentralització màxima a tots els nivells, proporcionant a cadascun d'aquests ens la suficient capacitat d'independència i autogovern. A cadascun d'aquest nivells el poble estaria representat a través del sindicat, dels partits polítics i de la federació dels ens territorials inferiors.

AUTOGESTIO EN LA LLUITA

Des d'aquests moments es necessari començar a treballar per que la participació de les persones a les organitzacions de masses sigui cada vegada més i així aconseguir que les lluites siguin assumides cada vegada per una quantitat més gran de gent i arribin a ser així més efectives.

"Joventuts Autogestionàries de Catalunya" propugna i potencia l'organització en comissions democràtiques, unitàries i estables, però donant participació (comissions ampliades) en els problemes concrets als lluitadors que per diversos motius no desitjen comprometre's en les comissions i potenciant assemblees de tots els implicats per les decisions que els hagin d'afectar.

Aquesta participació del major nombre de gent possible en l'organització de la lluita, fa que sigui més representativa i alhora es punt indispensable per a que sigui assumida per tothom amb més responsabilitat.

A les organitzacions legals i paralegals, també és necessari fomentar la participació, ja que les persones que comence a responsabilitzar-se dels problemes que les afecten directament, reclamaran en endavant una participació més real i efectiva, tendint a controlar, ocupar i recuperar el poder de decissió que com el seu integrant o integrants els correspon.

Aquest augment de la participació ha de ser simultani amb una reeducació de la persona.

Es necessari un canvi de mentalitat, treure l'esperit negativament competitiu actual, basat en el benefici egoista, i substituir-lo per una solidaritat, per un servei al grup que recau sobre tots.